

er rigtigt, støtter vi det, men der er bestemt også efter vores opfattelse knaster i det her forslag.

F.eks. skriver regeringen i bemærkningerne, hvilke aktører der skal i spil for at få integrationen til at lykkes: Den enkelte udlænding selvfølgelig, som er forpligtet til at indgå kontrakt med kommunen; kommunerne, der skal sikre en større effektivitet i samspillet med udlændingene, aktiveringen og uddannelsen; uddannelsesinstitutionerne, som skal være mere aktive for at skabe kontakt mellem relevante virksomheder og udlændingen under integrationen. Og så kommer selve springbrættet: virksomhederne. Alle de tre første aktører stiller regeringen krav til, men lige præcis virksomhederne er der ingen krav til. Over for dem er forholdet præget af tillid, som det hedder i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 1, tillid til, at de kan løse langt flere opgaver, og som det hedder: »mange virksomheder vil også kunne få store fordele ved de nye muligheder«.

Det med tilliden lyder jo godt, men ingen krav, ingen bindende forpligtelser, ikke noget med, at virksomhederne har pligt til at stille et bestemt antal praktikpladser til rådighed, selv om kendsgerningen jo er, at for utrolig mange udlændinge under integration er praktikpladser kun noget, man kommer i nærheden af i drømme. Det er efter Enhedslistens opfattelse en skævvridning, og – er jeg bange for – endnu en akilleshæl i hele integrationspolitikken.

Kl. 12.40

Skal vi komme videre, er det nødvendigt, at der gøres noget mere radikalt for at få åbnet arbejdsmarkedet for udlændinge, men såmænd også for de mange danskere, som i dag står lige så meget på samfundets fortov og betragter trafikken køre forbi.

Jeg nævner det her som ét punkt, hvor vi i Enhedslisten ønsker en anden politik end regeringens i det her lovforslag.

Der er andre problemer; 3-års-grænsen for tilbud om danskundervisning har været nævnt, det synes vi også er et problem.

Vi er ikke imod at gå nye veje, men vi ser desværre ikke regeringens anvisninger som nyskabende på alle områder. Tværtimod er de initiativer, som allerede er vedtaget med den nedsatte ydelse, skridt, som direkte er med til at undergrave integrationen. Som det påpeges i LO's høringsvar, er der fare for, at præcis denne ydelse kan tvinge udlændinge ud i en skævvridning af hele processen, fordi det vil blive opfattet som en umulig og unødigt luksus at gå på uddannel-

se, når det er nødvendigt at arbejde, måske endda sort, for at klare til den daglige husholdning. Det vil være en meget ulykkelig udgang, hvis intentionen virkelig er integration.

Bodil Kornbek (KRF):

Vi er i Kristeligt Folkeparti positive over for forslaget om danskuddannelsen til voksne udlændinge m.fl. Forslaget lægger jo op til en forenkling samt mere fleksible rammer, når det drejer sig om danskuddannelsens struktur i indhold og tilrettelæggelse.

Det vil betyde, at uddannelsen vil kunne tage afsæt i den enkeltes muligheder, og det vil sige et mere individualiseret forløb. Målet med undervisning er jo, at den enkelte hurtigst muligt tilegner sig nogle dansksproglige færdigheder, men også et kendskab til dansk kultur og samfundsforhold er en del af uddannelsen.

Uddannelsen er jo ikke kun til gavn for arbejdslivet, selv om det er et vigtigt element, den er sandelig også til gavn for den enkeltes deltagelse i samfundslivet samt muligheden for at blive en del af et fællesskab og dermed også kunne være en del af et netværk og blive integreret i det samfund, som man nu er borger i.

Så vi er positive over for, at danskuddannelsen kan gennemføres i tilknytning til den enkeltes aktivering eller beskæftigelse, at uddannelsen bliver mere fleksibel, hvad angår tilrettelæggelse, indhold, placering osv., men også at uddannelsen fremover kan udbydes af en større udbyderkreds, end det er tilfældet i dag.

Men det er klart, at hvis intentionerne i lovforslaget virkelig skal trænge igennem, så betyder det jo også, at arbejdsmarkedet skal være mere åbent for at ansætte udlændinge, hvis det skal have en effekt.

Der, hvor vi kan være en smule betænkelige, og det vil vi se på under udvalgsarbejdet, er omkring begrænsning af uddannelsesretten til de der 3 år. Det er noget af det, vi vil se på, at det ikke får en modsat effekt af det, man regner med i forslaget. Men vi vil også se på deltagerbetalingen, som måske kan modarbejde, men det vil vi se nærmere på.

I det hele taget er vi positive over for det her forslag.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke for den meget brede tilslutning, som nærmer sig det massive. Der er rejst nogle spørgsmål, som jeg gerne vil uddybe i udvalget.